

905

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 29 Δεκ., Δημογερόντων ΙΙ. Πατρῶν, εἰς ὑπ’ ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 142-144.

906

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 25 Ὁκτ., Εἰρηνοδίκου Αἰγίου, εἰς ὑπ’ ἀριθ. 1133 ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 144-146.

907

1833. Προκήρυξις, ἀπὸ 18 Ἰαν., τοῦ σερασκέρη Κρήτης, περὶ φόρων,
ἐν 359, σ. 133-134.

908

1834. Ἀπάντησις, ἀπὸ 15 Μαρτίου, Προκρίτων Θήρας, εἰς ὑπ’ ἀριθ. 1133
ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 86-88.

909

1834. Ἀπάντησις, ἀπὸ 18 Ἰαν., Δημογερόντων Ἰου, εἰς ὑπ’ ἀριθ. 1133
ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 90-92.

«... Προσθέτομεν δὲ ὅτι εἶναι τοπικὴ συνήθεια, ὅταν τις δανείσῃ εἰς τινα μὲν ὑποχρέωσιν τῶν κτημάτων του, θεωρεῖται τὸ δάνειον τοῦτο ως βάρος καὶ τοῦ διαδεχομένου ἢ προικιζομένου τὴν περιουσίαν τοῦ δηλωθέντος καὶ πληρώνεται παρ’ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δάνειον προϋπάρχῃ τῆς προικός».

910

1834. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Β’, ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Ὄρους,
ἐν 4, σ. 154.

«... ἔστω γνωστὸν ὑμῖν, ὅτι οἱ καλόγηροι . . . τοῦ Ἀγίου Ὄρους . . . ἀναφέρονται, ὅτι τὰ ἀπαίτούμενα παρ’ αὐτῶν κατὰ καιρούς, ἀφοῦ δοθῶσιν, δλαι αἱ ὑποθέσεις των νὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν . . . βοηβόδα. Ἐκ μέρους δὲ τοῦ βαλῆ καὶ τῶν ἐχόντων δύραμιν καὶ ἄλλων ζαπιτῶν, ἀπ’ ἐναντίας τῶν σουρουτίων των, ἐπ’ ὀρόματι τελωνείου, ἵτοι γιουμπρουκίου καὶ ἄλλων ἀπαίτησεων ἐπηρεασμὸς καὶ ἐνόχλησις νὰ μὴν γίνεται. Καὶ ἀπὸ κάθε ἀπαίτησιν διαφέρων τεκλιφίων νὰ εἶναι ἀσύδοτοι καὶ ἀκαταζήτητοι, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ εἰς τὰς χειράς των ἴερὰ θεσπίσματα ἰκανῶς φανεροῦται . . .».

